

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. Русе, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Свилен Сирманов

Членове: Юлиян Стаменов
Пламен Дочев

при участието на секретаря Недялка Неделчева
в присъствието на прокурора С. Гр. Г.
като разгледа докладваното от Свилен Сирманов Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20234500600024 по описа за 2023 година

Производството е по гл.ХХІ от НПК.

С присъда № 130 постановена на 14.11.2022г., по НОХД № 1923/2022г., Районен съд - Русе, признал подсъдимата В. Б. Й. за виновна в това, че на 27.07.2021г., в Русе, управлявала л.а.,„Мерцедес А 180 ЦДИ”, с рег. № Р 1807 КМ, с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 ‰ - 2,93 ‰, установена по реда на Наредба № 1/19.07.2017г. на МЗ, МВР и МП за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, поради което и на основание чл.343,„б” ал.1, вр. чл.54 от НК, я осъдил на лишаване от свобода за две години, както и да заплати глоба в размер 750 лв.

На основание чл.58,„а” от НК, вр. чл.373 ал.2 от НПК, намалил наказанието лишаване от свобода на една година и четири месеца.

На основание чл.66 ал.1 от НК, отложил изпълнението на наказанието лишаване от свобода за изпитателен срок от три години.

На основание чл.343,„г”, вр. чл.37 ал.1 т.7 от НК, лишил подсъдимата от право да управлява моторно превозно средство за две години,

като приспаднал времето, през което е била лишена по административен път от упражняването му.

С оглед така постановената присъда, подсъдимата е осъдена да заплати направените съдебни разноски.

Недоволен от присъдата останал адв.О. Б. от АК - Русе, упълномощен защитник на подсъдимата В. Й.. В жалбата си твърди, че присъдата е неправилна и необоснована, като единственото аргументирано оплакване е за явна несправедливост на наложеното наказание. Моли присъдата да бъде изменена, като наложеното наказание се намали.

В съдебно заседание на въззивната инстанция подсъдимата В. Й. и защитникът ѝ поддържат жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Русе дава становище, че жалбата е неоснователна и предлага присъдата да се потвърди.

В последната си дума подсъдимата В. Й. изразява критичност, но заявява, че наложените наказания са твърде големи.

Съдът, след проверка на присъдата по основанията, посочени в жалбата и изцяло служебно на основание чл.314 ал.1 от НПК, констатира:

Първоинстанционният съд е събрал достатъчно доказателства за правилно изясняване на делото и след като ги анализира, приел за установени следните фактически положения:

Подсъдимата В. Б. Й., ЕГН ***** е родена на *****, българска гражданка, с постоянен и настоящ адрес в *****, неомъжена, работи, с висше образование, неосъждана.

Свидетелство за правоуправление на МПС притежава от 2006г. Има наложено едно наказание за извършено нарушение на правилата за движението по пътищата.

След като през нощта на 26/27.07.2021г. подсъдимата употребила алкохол, в ранните часове на 27.07.2021г. привела в движение л.а. „Мерцедес А 180 ЦДИ" с рег.№ Р 1807 КМ. Започнала да го управлява по улиците на Русе, но при движението си по ул.„Янтра”, извършила нарушение на правилата за движение по пътищата. То било канстатирано от свидетелите

Н. Г. и С. В. - *****, които я спрели за проверка.

В хода на извършената документна проверка, полицейските служители установили, че подсъдимата лъха на алкохол и поискали съдействие от екип на сектор „Пътна полиция” при ОДМВР - Русе, за извършване на проверка с техническо средство. Първоначално подсъдимата отказала да представи документите си за самоличност. Пристигналият на място екип, член на който бил свидетелят М. И., направил опит да провери подсъдимата с техническо средство „Алкотест Дрегер” 7510, но тя не изпълнила дадените указания за количеството въздух, който трябва да издиша. Едновременно се държала арогантно с полицейските служители. В 03:10 часа на подсъдимата бил съставен АУАН и издаден талон за медицинско изследване. След това полицаите я съпроводи до УМБАЛ „Канев” - Русе, където в 03:40 часа бил дежурен свидетелят * Д. А.. Той пристъпил към попълване на протокола за медицинско изследване и вземане на кръвна проба за изследване, като разяснил на подсъдимата правото ѝ да откаже да даде кръвна проба. Тя заявила, че желае да даде кръв. След вземането на пробата, свидетелят продължил с попълването на протокола, като между него и подсъдимата възникнал спор във връзка с твърдените нея заболявания. В резултат, тя отказала да подпише протокола. Вместо това саморъчно изписала фразите: „Съгласна съм да се”, „Искам да с”, след което ги задраскала и написала „Не съм съгласна 27.07.2021г. Отказвам Й.” и се подписала.

След това на подсъдимата В. Й. бил съставен втори акт за установяване на административно нарушение, в който тя като обяснение вписала, че е консумирала бира.

В хода на досъдебното производство била назначена и изготвена химическа експертиза, според заключението на която концентрацията на алкохол в кръвта на подсъдимата е била 2,93 ‰.

Като анализирал така установените фактически положения, първоинстанционният съд приел, че подсъдимата В. Й. е осъществила обективните признаци на престъпния състав по чл.343,б” ал.1 от НК, тъй като на 27.07.2021г., в Русе, управлявала МПС, л.а., „Мерцедес А 180 ЦДИ”, с рег. № Р 1807 КМ, с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 ‰ - 2,93 ‰, установена по надлежния ред по реда на Наредба №

1/19.07.2017г. на МЗ, МВР и МП за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, поради.

В съответствие с доказателствата по делото, съдът приел, че деянието е осъществено от подсъдимата В. Й. при условията на пряк уми-
съл.

Доколкото подсъдимата признала в разпоредителното заседание, проведено на 14.11.2022г., фактите, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт и съдебното производство е проведено по реда на гл. XXVII от НПК, съдът отмерил наказания, които редуцирал в хипотезата на чл. 58, „а” от НК, съответно на: една година и четири месеца лишаване от свобода, глоба в размер 750 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок една година и четири месеца. Изпълнението на наказанието лишаване от свобода отложил за изпитателен срок от три години.

Тези фактически положения са правилно установени в не се оспорват от подсъдимата и защитника, чиито оплаквания се отнасят единствено до размера на наложените наказания.

При индивидуализацията на наказанието, което наложил за престъплението по чл. 343, „б” ал. 1 от НК, Районният съд отчел като смекчаващи вината обстоятелства направеното признание, проявеното критично отношение, чистото съдебно минало, полагането на труд, добрите характеристични данни и наличието на само едно нарушение на правилата за движение по пътищата. Като отегчаващи вината обстоятелства обсъдил високата степен на обществена опасност на деянието предвид значителната концентрация на алкохол в кръвта на подсъдимата, извършването на още едно нарушение на правилата за движение по пътищата и опитът на подсъдимата да осуети извършването на полицейска проверка и установяване нейната самоличност.

Като преценил съвкупно изброените обстоятелства, първостепенният съд приел баланс между смекчаващите и отегчаващите и отмерил наказание лишаване от свобода за две години. След редукция по чл. 58, „а” от НК, го намалил на една година и четири месеца. За кумулативното наказание глоба отмерил стойност от 750 лв., а за лишаването от права - също две години.

В жалбата и допълнителните съображения към нея се твърди, че някои от изброените отегчаващи вината обстоятелства били недоказани, а други - интерпретирани неправилно. Нямамо създаден изключително висок риск за настъпване на пътнотранспортно произшествие, предвид краткото разстояние, което подсъдимата смятала да управлява автомобила. Това, ведно с мотива, свързан с транспортирането на друга жена в тъмната част на денонощието предвид липсата на други нарушения за сравнително дълъг период от време, намалявали мащаба на заявената от първоинстанционния съд демонстрация на неспазване и незачитане правилата за движение. На последно място, престъплението по чл.343,„б” ал.1 от НК, било формално и съответно довършено с управлението на МПС след употреба на алкохол. Затова опитът на подсъдимата да осуети извършването на проверка и установяване на самоличността ѝ не били отегчаващи вината обстоятелства.

След повторен анализ на събраните доказателства, Окръжният съд констатира, че действително проведената от Районния съд индивидуализация е отчасти неправилна, макар и в насока противна на наведените в жалбата оплаквания.

Неправилно признанието на подсъдимата е преценено като смекчаващо вината обстоятелство. Признаването на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, е задължителна предпоставка за провеждане на производството по реда на чл.371 т.2 и сл. от НПК. За него подсъдимата вече е ползвала предвидените в чл.58,„а” от НК благоприятни последици. В този случай смекчаващо отговорността обстоятелство може да бъде единствено самопризнание дадено на един по-ранен етап, което е спомогнало съществено за разкриване на престъплението и неговия автор. В случая данните са точно противоположни. Подсъдимата се опитала според възможностите си да прикрие извършеното престъпно деяние Когато заявила формалното си признание в съдебната фаза, авторството и вината ѝ вече били доказани с други средства.

Неправилно е преценено като смекчаващо вината обстоятелство и „наличието на само едно” нарушение на правилата за движение по пътищата. Извършеното нарушение, с което водачът е наказан по административен път винаги е отегчаващо вината обстоятелство, макар и в случая с относително ниска стойност.

Всички оплаквания в жалбата, въззивният съд преценява като неоснователни.

Обосновано първоинстанционният съд е извел високата степен на обществена опасност на конкретното деяние от степента на концентрация на алкохол в кръвта на подсъдимата. Установеното ниво от 2,93 ‰, надвишава с повече от два пъти криминализираната стойност и почти шест пъти разрешената за управление на моторно превозно средство, сочи на драстично намалени възможности да контролира превозното средство. Това по дефиниция увеличава значително риска за причиняване на пътнотранспортно произшествие и поставя под заплаха живота и здравето както на пътниците, така и на останалите участници в движението. При преценката на този въпрос мотивите на подсъдимата - да превози друга жена в тъмната част на денонощието на кратко разстояние са неотносими.

Въззивният съд не приема за основателно и оплакването в жалбата, че след като престъплението е формално, поведението на подсъдимата в хода на полицейската проверка не може да се отчита при индивидуализацията на наказанието. Тези действия представляват характеристични данни, имат връзка с отношението на дееца към извършеното престъпно деяние и основателно са съобразени от първоинстанционния съд при преценката за вида и размера на наложеното наказание.

С оглед отпадането на самопризнанието от групата на смекчаващите вината обстоятелства и включването на наложеното административно наказание за предходно нарушение на правилата за движение по пътищата, в групата на отегчаващите, въззивният съд приема, че е налице лек превес на отегчаващите вината обстоятелства. Следователно наказанията глоба и лишаване от права са определени правилно, а наказанието лишаване от свобода е занижено, но предвид липсата на протест, не може да бъде променено.

Поради изложените съображения, Окръжният съд преценява, че авторството и вината на подсъдимата В. Й. са доказани по несъмнен начин, като извършеното престъпно деяние е правилно квалифицирано. При разглеждане на делото не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, а наложените наказания са справедливи,

поради което присъдата е законосъобразна и следва да се потвърди изцяло.

Мотивиран така и на основание чл.338 от НПК, съ-
дът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 130 постановена по НОХД № 1923/2022г., на 14.11.2022г. от Районен съд - Русе.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____